

ZASAVSKI

vestnik

GLASILO OSVOBODILNE
FRONTE OKRAJA TRBOVLJE

TRBOVLJE, 23. avgusta 1951

Štev. 34. — Leto IV.

Vključevanje mladine
v strokovne poklice(Odnosi nekaterih obrtnikov do tega
vprašanja.)

V tem članku nimamo namena, da bi obrazlagali ali ponavljali potrebo o strokovnem usposabljanju naše mladine za razne poklice, ki so neobhodno potrebni za industrializacijo naše zemlje in za dokončno izgradnjo socializma v državi, marveč je naš cilj ta, da navedemo, na kakšne težave smo naleteli v dosedanjem vključevanju mladine pri nekaterih obrtnikih in podjetjih okraja Trbovlje.

Takoj po objavi, da se bo pričel opis mladine za učenje v strokovnih poklicih, se je v posredovalnici za delo pri OLO Trbovlje zglasilo precejšnje število mladine, med njimi nad 90 mladink, ki bi se radi izučile poklice šiviljske, krojaške, čevljarke, pri krojaštvu in frizerske obrti, torej za poklice, ki so za žensko mladino najprimernejši.

Urad za posredovanje dela je preko okrajne obrtne zbornice prejel prijave obrtnikov in lokalnih podjetij, koliko učencev bodo sprejeli v učenje v tekočem letu. Žal pa je v našem okraju nekaj obrtnikov, ki imajo vse pogoje za sprejem učencev v gospodarstvo, vendar nam niti obrtniki niti obrtna zbornica niso poslali nikakršnih prijav — v opravilo pa navajajo, češ da imajo z učenci še mladino le zgubo. Ta navedba nekaterih obrtnikov pa ne drži, kar vedo povedati obrtniki sami, to seveda oni, ki imajo nekaj več strokovne sposobnosti, smisla in praktičnih izkušenj za strokovno usposabljanje mladine kot pa oni, pri katerih smo naleteli na trdovraten odpor, zlasti pa za vključevanje ženske mladine v učenje, akoravno je to vprašanje v našem okraju precej pereče in bi ga mogli z nekoliko večjim razumevanjem obrtnikov rešiti vsaj delno.

Na drugi strani imamo pa spet obrtnike, ki so planirali potrebo po učencih — ko pa smo hoteli začeti z vključitvijo učencev dejansko, so nekateri obrtniki zanikali potrebo ali pa se izgovarjali, da so bile razmere za obrtnike pred nekaj meseci drugačne. Razume se, da so razmere od naše osvoboditve dalje glede na usposabljanje in odnose do učencev v gospodarstvu posebej drugačne kot nekoč, saj imamo zakon za učence v gospodarstvu, ki učence ne šteje za balast, ki obremenjuje naše gospodarstvo in ga ovira v njegovi produktivnosti. Socialistična družba in socialistično gospodarstvo vrednoti učenca od prvega dne učenja dalje kot pozitivnega člana vseobčnega delovnega kolektiva.

Takšno vrednotenje učenca je postavljeno le v socialistični družbi ureditvi in je izvedljivo samo v socialističnem gospodarstvu, ki izključuje vsako izkoriščanje.

To so najpomembnejša določila zakona o učencih v gospodarstvu, ki pa jih kljub važnosti ne upoštevajo vsi obrtniki. Navedimo nekaj konkretnih primerov:

Genci Adamlje, lastnici ateljeja za ženske obleke v Trbovljah, smo na osnovi njene privolitve nakazali neko mladinko, ki pa je ta obrtnica ni hotela sprejeti v učno razmerje z učenjeličjo, da ima že dve učenki. Res je, da sta v tem podjetju trenutno dve učenki, od katerih bo prva opravljala izpit še ta mesec, druga pa meseca marca prihodnjega leta, s katerim mesecem bo imela ta obrtnica dve kvalificirani delavci. Če bi imela tovarističa Adamlje vsaj malo razumevanja za našo mladino glede na potrebo vključevanja v naše gospodarstvo, zlasti še naše ženske mladine, ne bi odklonila te učenke. Na drugi strani pa lahko trdimo, da bi ta obrtnica, akoravno ima dve vajenki, bila pripravljena vzeti v učenje neko kmetko ali drugo mladinko, ki bi si jo sama izbrala, vendar pod pogojem, da učenki ne bi plačevala rednih mesečnih prejemkov, kot je bil to primer do nedavnega, za kar imamo pismene dokaze.

Štefan Ošina, krojač v Bevkem pri Trbovljah, je pred nedavnim odpustil pomočnika, tako da je v delavnici sedaj sam. Ob koncu preteklega meseca ga je poverjenstvo za lokalno gospodarstvo pri OLO Trbovlje poklicalo z namenom, da bi sprejelo velikega povpraševanja naše mladine po učnih mestih sprejel kakšnega učenca. Pov. Ošina pa je odločno izjavil, da ne bo vzel v učenje nobenega mladince z učenjeličjo, da mu primanjkuje naročil in da je že star. To opravičilo smo vzel v poštev, vendar ugotovili, da je ta mojster, akoravno je na OLO odločno odklonil sprejem učenca, že po nekaj dneh vzel v učenje neko mladinko, ki se sploh ni prijavila za dodelitev učnega mesta. Ker je ta obrtnik zaposlil to učenko brez vednosti urada za posredovanje dela, je ta urad takoj interveniral, na kar je mojster to učenko odpustil. H krojaču Ošini smo napotili drugo učenko s potrebnim srednjšolsko izobrazbo, ki se je na uradu za posredovanje dela zglasila za dodelitev učnega mesta. Ko pa je ta učenka prišla k temu obrtniku, da nastopi službo, jo je mojster zavrnil s ponovnim izgovorom, da ne sprejme nobene mladinke v učenje. Ali je to pravičen odnos obrtnika k opravljanju dvojne strokovne kadrovo? Vsekakor je to izigravanje prizadevanj naše ljudske oblasti, ki pa mu ne bo uspela.

VI. Weiss, mizarski mojster v Trbovljah, je prav tako planiral enega učenca.

DELAVSKI SVETI IN UPRAVNI ODBORI
V LOKALNIH PODJETJIH pred novimi nalogami

Z izvajanjem temeljnega zakona o gospodarstvu z državnimi podjetji po delovnih kolektivih se je začelo novo razdobje v razvoju proizvajalnih sil in družbeno-ekonomskih odnosov v državi, ki odreja novo organizacijo gospodarjenja in upravljanja naših državnih gospodarskih podjetij. To razdobje je doba prehajanja državne lastnine proizvajalnih sredstev v splošno družbeno premoženje, ki ga upravljajo samo proizvajalci oziroma družbene organizacije. To razdobje je nova etapa v razvoju ljudske revolucije, razdobje prehoda na višjo stopnjo socialističnega razvoja, ki temelji že na družbenem gospodarstvu in upravljanju proizvajalnih sredstev in družbenem razdeljevanju presežkov dela.

Organizacija vodstva oziroma upravljanja naših gospodarskih podjetij mora na tej stopnji socialističnega razvoja sloveti na tehle bistvenih načelih:

na doslednem uveljavljanju principa neposrednega upravljanja gospodarskih ustanov po samih proizvajalcih;

da se v vodstvu državnih gospodarskih podjetij uveljavljajo take gospodarske oblike in metode, da pride čim bolj do izraza ekonomsko vodstvo podjetja po delavcih oz. delovnih kolektivih.

Ta osnovna načela je nakazal zakon o upravljanju gospodarskih podjetij, praksa sama pa je v tem letu, odkar so delavski sveti dobili osnovo za uspešno delo, odkrila nekaj nerazrešenih vprašanj pri izvajanju nalog in uveljavljanju pravic

krajevni ljudskih odborov v Hrastniku, Zagorju in Radečah.

Vsa našeta gospodarska podjetja v Trbovljah, Hrastniku, Zagorju in Radečah imajo po en delavski svet in upravni odbor.

Gospodarska podjetja MLO Trbovlje so imela prvotno šest delavskih svetov in upravnih odborov: za komunalna podjetja, gostinske obrate, čevljarne delavnice, krojaške in šiviljske delavnice, brivnice in za mizarsko delavnico. Za več delavskih svetov so se odločili iz razloga, ker ta več ali manj samostojna podjetja zaposlujejo nad 30 delavcev razen mizarske delavnice, kjer je uslužbenih le 10 delavcev. Pri tej delavnici so upoštevali važnost njene proizvodnje in je ves njen delovni kolektiv predstavljal delavski svet obrata s petčlanskim upravnim odborom.

Trije upravni oz. poslovodje teh podjetij so predstavljali nekaj »direktorij«, od katerih je eden skrbel za komunalna podjetja, drugi za gostinske obrate, tretji pa za vse ostale obrate oz. delavnice. Člani tega direktorija so prisostvovali vsem zasedanjem delavskih svetov in vsem sejam upravnih odborov in tam za stopali koristi podjetja kot celote. Ker pa se je tak sistem vodstva pokazal v praksi kot nemogoč in ker delavski sveti in upravni odbori niso znali vršiti svojih nalog in uveljavljati svojih pravic, ki jim jih je nakazal zakon, ker niso vedeli, kdo naj vodi sedaj podjetje kot celoto in posamezne obrate in delavnice tega podjetja, kdo je predvsem odgovoren za delo,

nih dejavnosti, ki jih zastopajo posamezni člani delavskega sveta, in sedaj razpravljajo o tem, da bi bila najprimernejša oblika gospodarjenja, če bi imeli več delavskih svetov in to za posamezne vrste dejavnosti.

Gospodarska podjetja KLO v Hrastniku, Zagorju in Radečah imajo tako kot v Trbovljah le po en delavski svet in upravni odbor.

Nerazčiščeno vprašanje pri taki obliki gospodarjenja je: ali je v teh podjetjih uveljavljeno načelo neposrednega upravljanja po samih proizvajalcih in ali je uveljavljena taka organizacijska oblika vodstva, da bo prišlo čim bolj do veljave ekonomsko vodstvo podjetja po delavcih oz. delovnih kolektivih?

To vprašanje se obravnava delovni kolektivi v teh podjetjih in razumljivo je, da prihaja pri teh razpravah do različnih gledanj, kar je končno zaradi prakse posameznih delavskih svetov nujno. Pa glejmo, kaj je odkrila praksa in o čem razpravljajo delavski sveti krajevnih gospodarskih podjetij:

Delavski svet gospodarskih podjetij KLO Radeče je mnenja, da bi bil zakon o upravljanju gospodarskih podjetij »zmajčen«, če bi v delavnici, ki zaposluje do pet delavcev, bil delavski svet in upravni odbor in »da obstoji možnost in tudi precejšnja verjetnost, da bi se ti ne sestajali oziroma da ne bi sklicevali se.« Vodstvo delavnice z enim delavcem, ki bi predstavljal poslovodjo, upravni odbor in še delavski svet, štejejo »kot zgrešeno in absurd«. Metoda gospodarjenja njihovega podjetja po delovnem kolektivu s pomočjo enega delavskega sveta in upravnega odbora štejejo kot pravilno in edino koristno, vsako drugo obliko pa odklanjajo kot nekoristno in nesmiselno — v isti sapi pa ugotavljajo, da se posamezni člani delavskega sveta na zasedanjih dolgočasijo, kadar se obravnava vprašanja, ki ne zadevajo njih stroke oz. njih področje dela.

Delavski svet gospodarskih podjetij KLO Hrastnik je pri svojem dosedanjem delu in delu upravnega odbora opazil, da posamezni člani delavskega sveta oziroma upravnega odbora iz posameznih podjetij posvečajo premalo pažnje delu in uspehu ostalih podjetij, zaradi česar je upravljanje slabo, sklepi pa enostranski. Iz tega razloga je že predlagal, naj se v posameznih podjetjih izvolijo samostojni delavski sveti, ki naj bi bili podrejeni centralnemu delavskemu svetu, v manjših podjetjih pa naj bi vsi delavci predstavljali svet obrata, centralni delavski svet pa bi zanje izvolil upravne odbore. S tem, pravijo, bi se pri delovnih kolektivih dvignilo zanimanje za ekonomsko vodstvo posameznih podjetij oziroma obratov.

Enakega mnenja je delavski svet gospodarskih podjetij MLO Trbovlje, ki je že izdelal predlog, da bi se poleg centralnega delavskega sveta izvolilo še sedem delavskih svetov po posameznih podjetjih ozir. obratih. Manjše delavnice, ki zaposlujejo enega do šest delavcev, bi imele svoj delavski svet in upravni odbor.

Tako obliko gospodarjenja so nakazala navodila o volitvah organov za gospodarjenje po delovnih kolektivih v podjetjih z več obrati oz. podružnicami. Delavski svet podjetja uredi s pravili podjetja, ali naj v posameznih obratih delovni kolektivi volijo delavske svete in upravne odbore, kako jih izvolijo, kakšno je njihovo delovno področje in kako delujejo. Takih pravil, ki jih potrdi pristojni drž.

organ, delavski sveti gospodarskih podjetij ljudskih odborov še niso izdali, zato je razumljivo, da delavski sveti posameznih podjetij oz. obratov pod upravo gospodarskih podjetij MLO Trbovlje niso poznali svojih pravic in nalog, zaradi česar je bilo njih delo slabo in so bili zato ukinjeni.

Da se zagotovi enotnost gospodarjenja s podjetjem kot celote, mora biti razmerje nižjih delavskih svetov in upravnih odborov do delavskega sveta in upravnega odbora podjetja postavljeno vselej tako, da so sklepi delavskega sveta in upravnega odbora podjetja obvezni za delavske svete in upravne odbore v obratih.

Poslovodjo oz. upravnika obrata imenuje upravni odbor podjetja. On je po svojem položaju član upravnega odbora obrata. Razmerje med poslovodjo ozir. upravnikom obrata in delavskim svetom in upravnim odborom obrata je enako kakor razmerje med direktorjem oziroma upravnikom in delavskim svetom in upr. odborom podjetja.

Glede na konkretne pogoje organizacije in dela v posameznih obratih (delavnicih), kakor so predmet in obseg poslovanja, število zaposlenih delavcev in uslužbenec, samostojnost v poslovanju in drugo, se lahko izberejo razne možnosti za izvolitev delavskih svetov in upravnih odborov za upravljanje obratov. Te možnosti so zlasti naslednje:

da delovni kolektiv obrata izvoli delavski svet, ta pa upravni odbor, to zlasti takrat, če je to obrat z večjo poslovno samostojnostjo in večjim številom delavcev in uslužbenec (n. pr. iznad 30);

da izvoli delavski svet podjetja ob izvolitvi upravnega odbora podjetja hkrati tudi upravne odbore obratov in sicer med tistimi člani delavskega sveta podjetja, ki pripadajo tem obratom, ali pa med drugimi delavci in uslužbenci, ki so zaposleni v posameznih obratih, in to v obratih z bolj omejeno poslovno samostojnostjo;

lahko se kombinirajo razne oblike organizacije gospodarjenja, kar pa je odvisno predvsem od tega, če se posamezni obrati dokaj razlikujejo med seboj po predmetu in obsegu poslovanja, poslovni samostojnosti itd.

Pri vseh oblikah organizacije gospodarjenja pa je treba vedeti, kaj so pravice in dolžnosti delavskega sveta in upravnega odbora in kaj pravice in dolžnosti direktorja podjetja.

Ker delovni kolektivi gospodarijo z državnimi gospodarskimi podjetji v imenu skupnosti v okviru državnega gospodarskega plana na podlagi pravic in dolžnosti, določenih z zakoni in drugimi pravnimi predpisi, si družbena skupnost, t. j. država lasti pravico nadzorstva nad gospodarjenjem delovnih kolektivov. Delovni kolektivi imajo svoje organe za gospodarjenje, t. j. delavske svete in upravne odbore, država pa je v podjetju zastopana po direktorju podjetja. Zato imenuje direktorja pristojni državni organ, če podjetje ni v združenju.

Delavski sveti imajo eno osnovno nalogo in ta je: ekonomsko vodstvo podjetja, direktor pa skrbi za tehnično in strokovno vodstvo v okviru državnega gospodarskega plana in za pravilno izvajanje zakonov in drugih pravnih predpisov.

Le skozi to prizmo gledanje naj bi delavski sveti reševali ekonomska in druga vprašanja.

M. Č.

DOM PARTIJE V TRBOVLJAH
PRED OTVORITVIJO

Blizamo se dnevu otvoritve prvega partijskega doma v Sloveniji, menda tudi v Jugoslaviji.

Partijski dom v Trbovljah — kulturno-politična ustanova partijskega članstva okraja Trbovlje — je v zadnji fazi gradnje. Ze zunanjost te stavbe je lepa in umetniško dovršena. Do otvoritve doma nas loči le še kratek čas. Devetega septembra letos bo uradno otvoritev doma — v okviru proslav Slovenske knjige. Zgodovina in delo naše Partije je vsekakor tesno povezana z zgodovino slovenskega jezika, s slovenskim vprašanjem v borbi proti tujim vplivom.

V ZAGORJU RAZPRAVLJAJO
O GOSPODARSKIH UKREPIH

V Zagorju se zanimajo za organizacijo bodočih ljudskih odborov, zlasti pa za vprašanje sproščene trgovine in za novi sistem plač. V torek 7. avgusta so na posebnem seminarju obravnavali ta vprašanja. Seminarja se je udeležilo okrog 150 predstavnikov vseh množičnih organizacij, društev, ustanov in izvršnih odborov krajevnih ljudskih odborov Zagorja. V živahni diskusiji, ki se je razvila po predavanju, je bilo pojasnjeno marsikatero vprašanje, stavljeni so pa bili tudi predlogi za izboljšanje upravljanja lokalne industrije in obrti.

Pred enajstimi meseci je na kraju, kjer danes stoji Dom Partije, rasla še pesa, ob koncu decembra lanskega leta pa je bila stavba že pod streho. Kakšen vik in krik je zagnala v tistih dneh trboveljska reakcija — cerkvena namreč: »Saj ta dom ne bo nikdar zrasel, ker...« Vendar so ravno ob tej priliki partijske množice kot ostali frontovci in člani naših sindikalnih organizacij jasno dokazali, da je naša Partija močna in v svojih

Se o razstavi industrije in obrti v Trbovljah

V zadnji številki našega lista smo priobčili na prvi strani daljši članek o razstavi industrije in obrti v Trbovljah.

Tiskarski skrat pa je v tem članku zagrešil napako, ki je napravila v Zagorju precej nevolje. Tako je bilo v tem članku tiskano, da je rudnik Trbovlje v svojem prostoru prikazal s slikami in maketami življenje našega rudniškega obrata ter bodoče obrate in stavbe razvijajočega se rudnika — pravilno pa bi moralo biti v tem članku napisano, da je vse to prikazal na razstavi rudnik Zagorje.

Prav tako dopolnjujemo naš zadnji članek o tej razstavi, da so poleg fotoklubov iz Trbovelj in Hrastnika tudi za-

vrstna strnjena in kako ničeva so preokrovanja »onih«.

Dom so gradili s prostovoljnimi delom, vse do sedanjih strokovnih del na stavbi, in je bilo do sedaj opravljenih 12.633 prostovoljnih ur. Potrebna denarna sredstva so dali naši delavci v obliki zaslužka enega delovnega dne. Na gradbišču niso delale le partijske množice, marveč tudi člani ostalih množičnih organizacij, tudi obrtniki in ostali. Največ prostovoljnih ur pa so dali člani sindikalne podružnice uslužbenec okrajnega ljudskega odbora v Trbovljah.

gorski fotoamaterji razstavili na tej razstavi večje število prav lepih slik, saj je znano, da zagorski fotoamaterji prav nič ne zaostajajo za fotoljubci in Hrastnikom.

Ne smemo tudi pozabiti pripomniti, da vzbujajo med obiskovalci razstave poleg mnogih razstavljenih izdelkov, ki jih ne moremo vseh opisati, posebno pozornost izdelki mlade keramične tovarne v Izlakah nad Zagorjem. Teh nepričakovano lepih izdelkov so vselej zlasti naše gospodinjke, veseli pa so jih seveda tudi vsi naši električarji. Saj so med razstavljenimi izdelki opazili marsikaj, kar smo morali doslej uvažati iz tujine, v bodoče pa bomo izdelovali te elektrotehniške in stalacijske potrebščine doma.

Dogodki po svetu v preteklem tednu

V KESONGU VNDAR NAPREDEK?

V kolikor smo zadnje izražali pesimizem glede uspeha pogajanj za premirje na Koreji, dajejo poročila zadnjega tedna razloga za več upanja, da bodo sicer že res dolgotrajni razgovori vendar enkrat premostili najtežje vprašanje in se ne bo govorilo le o dnevnem redu, temveč začelo res pozitivno reševati osnovne probleme. Ob vprašanju demarkacijske črte obe delegaciji kljub pomnim sestankom nista mogli najti prikladne srednje poti. Zastopniki združene poveljstva pa so kljub nepopustljivemu stališču nasprotne stranke, ki ga je venomer ponavljal radio Peking, še naprej iskali vsako možnost za kompromisno rešitev in je bil na njihov predlog ustanovljen mešani pododbor, ki naj bi s priporočili pri obeh strankah posredoval, da bi se razgovori premaknili z mrtve točke. Ta pododbor je po najnovejših vestih vendarle uspel, da sta obe stranki pripravljene za

popuščanje. Izgleda, da kitajska in severnokorejska delegacija ne vztraja več na demarkacijski črti vzdolž 38. vzporednika in je tudi delegacija združene poveljstva pripravljena dati za določeno ozemlje severno od 38. vzporednika na srednjem delu fronte odrejen pas na zahodni obali Koreje. Za popustljivost je značilno tudi umerjeno stališče pekinškega radia in radio postaje združene poveljstva. Izgleda torej, da bo vendarle prišlo do uspešnih mirovniških pogajanj in da bo Moskva spričo splošnega svetovno-političnega položaja vsaj začasno popustila s svojim negativnim vplivom na tem kočljivem področju interesnih sfer dveh imperializmov, kajti njena zunanja politika se trenutno pripravlja, da skuša z nenadnim posredovanjem kvari mirovne napore pri sklenitvi mirovne pogodbe z Japonsko.

MIROVNA POGODBA Z JAPONSKO

Po dolgomesečnih pripravah za sklenitev mirovne pogodbe z Japonsko in razgovorih, ki jih je vodil zastopnik Truman, John F. Dulles z državniki zahodnih veselij, da bi izgladil zlasti pri Angležih in Francozih razna nasprotja, je bil končno redigiran tekst mirovne pogodbe ter določena konferenca za pogajanja v San Franciscu, ki bo tamkaj 8. septembra. K tej konferenci so ZDA povabile vse na mirovni pogodbi zainteresirane države, med njimi seveda tudi Sovjetsko zvezo. Dosedanje nasprotje stališč do mirovne pogodbe z Japonsko se je opiralo na nekatere določbe načrta pogodbe, ki se tičejo reparacij, ponovne obnove Japonske, japonskega gospodarstva in ameriških čet na Japonskem. Računali so za trdno, da se Moskva konference sploh ne bo udeležila. Njena nenadna odločitev, da bo sodelovala na konferenci s številno delegacijo na čelu z Gromikom, je izzvala v mednarodnih krogih veliko presenečenje in so mnenja, da SZ želi bolj ovirati pogajanja kot pa dokazati svojo mirovljubno politiko. To mnenje potrjuje dejstvo, da bodo v sovjetski delegaciji sodelovale najvidnejše politične osebnosti, zlasti pa vodja delegacije, ki je zastopal SZ in njeno politično dvoraznost pri najbolj kočljivih mednarodnih konferencah in se je proslavil zlasti na pariški konferenci zastopnikov zunanjih ministrov. Glavni cilj SZ je vsekakor ta, da na konferenci izbiže za sebe čim večje koristi in uresniči svoje ozemeljske zahteve, na drugi strani pa da oslabi politično in gospodarsko premoč ZDA na Daljnem vzhodu ter skuša tamkaj uresničiti svoje imperialistične cilje, ki vsekakor ne gredo v korist narodov Daljnega vzhoda.

Vsekakor tudi pogajanja v San Franciscu ne bodo kratkotrajna, kajti pogledi na mirovno pogodbo z Japonsko so zelo različni in bo treba spraviti v sklad interese držav Daljnega vzhoda in ne najzadnje nasprotovanje pri Japoncih samih, ki se ne morejo sprijazniti z mislijo, da bodo izgubili važne otoke Bonin, Riukiu in Južne Kurile in zahteve glede Formoze. Nasprotost stališč cele vrste držav do načrta pogodbe je najbrž tudi pobuda sovjetski potezi, da bi ribarila v kalnem, skušala zabiti nov klin med blok mirovljubnih držav in oživet svoj staro tezo o paktu petih veliš.

Nadaljevanje pogajanj v Tcheranu

Britanska delegacija za sklenitev sporazuma v petrolejskem sporu je ves pretekli teden nadaljevala pregovore. Angleži vedo, da je nafta ena najvažnejših surovin v današnjem gospodarskem razdobju in ne varčuje s trdom, da dosežejo v Teheranu količjak ugoden sporazum. Izgleda, da so tudi Perzijci postali popustljivejši spričo gospodarskih koristi, ki jim jih obljubljajo ZDA, in nevarnosti, ki bi jim pretihla od SZ, če bi se odnosi Perzije do Zahodnih držav poslabšali. Angleška delegacija je stavila predlog, v katerem britanska vlada priznava načelo nacionalizacije petrolejske industrije, angloiranske petrolejske družbe bi prenehale posloovati proti izplačilu primerne odškodnine, obe državi pa naj bi priznali potrebo

po iskrenem sodelovanju. Perzijska vlada ni zavrnila teh predlogov v celoti, vendar le tiste, ki niso v skladu z nacionalizacijo petrolejske industrije. Kljub stališču britanske delegacije, da ne more razpravljati o nekaterih alternativnih predlogih, so perzijski delegati vendar pripravljeni razpravljati še naprej o prodaji petroleja v inozemstvo, o tehnični organizaciji in razdelitvi dobička ter obstoji upanje, da bo kljub trenutnim težavam prišlo do kompromisne rešitve.

Zanimanje za naše Delavske svete v Indiji

V indijski državi Madras so v celoti objavili ferat maršala Tita o upravljanju tovarn v Jugoslaviji po delavskih svetih in upravnih odborih. Objava referata je zbudila v indijskih krogih veliko zanimanje. Vse kaže, da si naš odločen korak v socialistični ureditvi države utira uspešno pot tudi v kapitalističnih državah, kar dokazuje veliko zanimanje za naše socialistično gospodarjenje tudi v državah zahodnega bloka.

Cene živlom v Angliji se dvigajo

Po podatkih, ki jih je dal britanski minister za prehrano v parlamentu, so se predmeti zagotovljene preskrbe v primeri s cenami v februarju lanskega leta v Angliji podražili, in sicer meso za 18 %, slanina za 15 %, surovo maslo za 67 %, margarina za 40 %, druge maslobo za 33 % in čaj za 12 %.

Madžarska industrija pod planom

Po poročilu madžarskega statističnega urada tamkajšnja industrija ni dosegla plana v proizvodnji premoga, nafte, jekla, kamionov in gradbenega materiala ter je težka industrija pod planom 1,2 %, rudarstvo 4,2 % in industrija za obleko in obutev 7,6 %.

Preiskava proti Artukoviću se bo začela?

Oblasti v Los Angelesu so baje zavrnile vojnemu zločincu Artukoviću prošnjo za podaljšanje dovoljenja za bivanje v ZDA. Izjavile so, da se bo v kratkem začela preiskava v zvezi z zahtevu jugoslovanske vlade, da se Artuković izroči našim oblastem kot vojni zločinec.

... in doma

Bosna bo letos izvozila 50.000 ton premoga

Rudniki Zenica, Kakanj, Breza, Banovići in Tušnica so letos izvozili že 50.000 ton premoga v Zahodno Nemčijo in Italijo. To je prva pošiljka premoga bosanskih in hercegovskih rudnikov v tujino.

Prvi domači traktorji v naših lukah

V naših pristaniščih Split, Šibenik, Dubrovnik in Kardeljevo je industrija motorjev Rakovica montirala prve traktorje domače izdelave tipa »Zadružnik«. Ti traktorji se že uporabljajo za premikanje vagonov, dovažanje in odvažanje tovarov pri nakladanju in razkladanju ladij. S tem je dosežen važen napredek pri mehanizaciji dela v naših glavnih pristaniščih.

Dober pridelek vina v Dalmaciji

V Dalmaciji bodo letos pridelali 6000 vagonov več vina kot v zadnjih šestih letih. Zlasti je trta dobro obrodila v okolici Zadra, Benkovca, Šibenika, pa tudi na Hvaru in Visu. Pričakuje se, da bodo v Dalmaciji pripravili tudi letos mnogo več kvalitetnega vina kot v zadnjih letih.

Prve pošiljke sliv v inozemstvo

Slive na Hrvaškem so letos zelo dobro obrodile ter so prve vagonске pošiljke že poslali iz osiješke okolice v Avstrijo in Nemčijo. Poleg tega pa bodo letos izvozili velike količine pekmeza in sliv tudi v Švico, Anglijo in Holandsko.

Tobačni nasadi na Gorenjskem

Na poizkusnih tobačnih nasadih pri Lescah je letos prvič vzcvetel tobak za cigare. Zrasel je dva metra visoko. Pričakujejo, da bo na enem hektaru tobačnega nasada 1000 kg tobačnih listov. Ako bo kvaliteta slovenskega tobaka zadovoljiva, bodo tobačne nasade na Gorenjskem razširili.

Lokalna industrija in obrt v Zagorju se lepo razvijata

Razvoj lokalne industrije in obrti v Zagorju zaznamuje od osvoboditve dalje lepe uspehe. Podjetja krajevnega ljudskega odbora so narasla na 16 obratov in so večinoma uslužnostna podjetja, medtem ko je 9 okrajnih proizvodnih podjetij več ali manj industrijskega značaja. Vsa podjetja, zlasti okrajna proizvodna podjetja, delajo z dobičkom in imajo ugodne izgleda za nadaljnji razvoj. Tukaj bomo omenili najvažnejša okrajna proizvodna podjetja.

Tovarna keramičnih ploščic v Izlakah je doslej izdelovala samo šamotno opeko. V kratkem pa bodo začeli s produkcijo ploščic. Višino zmogljivosti tovarne še ni mogoče določiti, ker je to odvisno od izurjenosti delavcev in od zahtev po kvalitetni izdelavi. Gre namreč predvsem za precizno in dobro izdelavo in je zgrešeno, če nekateri računajo že z milijonsko letno proizvodnjo ploščic. Na vsak način pa ima tovarna lepo prihodnost, zlasti še, če se bo proizvodnja postopek s časom še bolj mehanizirala. — Za Zagorje in okolice je zelo važna opekarna. Njena letna zmogljivost je okrog 500.000 kosov zidne opeke, ki jo bodo pri povečani gradbeni dejavnosti lahko porabili v Zagorju. Opeko sedaj izvažajo tudi na Hrvaško. Opakarna razpolaga trenutno s slabo delovno silo (mladoletni in upokojeanci), ki jo

Ko je naša ljudska vojska po težki in neenaki borbi izgnala okupatorja iz naših krajev in zaključila s tem svojo veliko zgodovinsko nalogo, je bila prva skrb naše ljudske oblasti, da obnovimo, kar nam je okupator porušil. V vojnih letih 1941-45 je bilo uničeno v naših krajih nešteto važnih industrijskih zgradb, prometnih in drugih objektov, trpela pa je tudi naša vas. Povsod, kjer so se odigravali veliki boji s sovražnikom, je fašistični okupator moril civilno prebivalstvo, požgal in rušil.

Sporedno z obnovo industrijskih in prometnih objektov, ki so važni za naše gospodarstvo, smo obnavljali tudi naše podeželje. Nešteto stanovanjskih in gospodarskih zgradb je bilo obnovljenih v letih 1945-49. Organizirale so se posebne gradbene skupine, ki so pomagale ljudem na vasi. Z obnovitvenimi zadruhami je dotekal v velikih množinah gradbeni material na deželo in to kljub temu, da je bil ta material nujno potreben za obnovo naše industrije in ne glede na to, kdaj bo okupator plačal vojno škodo. To je dokaz, kako veliko skrb je pokazala ljudska oblast za našega delovnega človeka.

Namesto starih hiš in gospodarskih poslopj s slamanimi strehami, so se po vojni sezidali novi solidni objekti, kriti z opeko. Ponekod so bila zgrajena cela naselja, ki nas bodo s svojimi rdečimi strehami spominjala še v daljni prihodnosti na herojsko borbo našega ljudstva z okupatorjem. Naš kmekič človek je pomoč ljudske oblasti pravilno razumel in ni držal križem rok. Kljub vsemu temu prizadevanju pa najdemo seveda še danes ponekod

kak neobnovljen objekt, to pa največkrat iz opravičljivih razlogov.

Letos je prišla posebna pomoč od Osvobodilne fronte. IO OF v Ljubljani je poklonil področju OF Trbovlje 500.000 din. Najpomembnejši so dobili iz te vsote precejšnje zneske za obnovitev svojih porušjenih objektov. Pa ne samo to. Tudi gradbeni material se je preskrbel po znižani ceni, in sicer 60.000 zidakov, 60.000 strešnikov, 34 ton cementa in 34 ton apna. Razdelitev je prevzel Okrajni obrtni servis in že razdelil nakaznice.

Interesenti že odvažajo ta gradbeni material. V kolikor se to ni zgodilo, bodo še pohiteli, da obnovitev čimprej končajo. Vsekakor pa si bodo prizadevali, da material še letos vgradijo in porabijo, da se ne bo ponovilo kot leta 1948 na Bregu, kjer je v neki kleti obležalo 120 vreč cementa toliko časa, da se je pokvaril.

Prejemniki se zahvaljujejo ljudski oblasti za to pomoč. Če primerjamo podeželje glede obnove in poprave objektov z našimi industrijskimi in prometnimi centri, vidimo, da so na naši vasi vložili večjo skrb v to delo kot v industrijskih krajih. Tu se je vse preveč varčevalo z materialom ali pa je bilo skrb za vzdrževanje objektov premanjuna. Objekti ob naših cestah, ki naj bi reprezentirali kraj, ključijo premnogih primerih po skrbni roki, po apnu in barvi. Na vsak način bo treba posvetiti vzdrževanju stavb v naših centrih vse večjo pažnjo kot doslej. S takim delom bomo olepšali naša industrijska naselja, zaščitili pa tudi naše stavbe pred propadanjem.

skušajo nadomestiti z boljšo. Povečali bodo tudi sušilni prostor in bodo pod ugodnimi pogoji še znatno povečali zmogljivost opekarne. — Najdomestnejši podjetji sta apnenica in klejarna. Povpraševanje po apnu je še vedno veliko in se ves produkt proda sproti, saj je pa tudi kakovost apna zelo dobra. V tovarni kleja izdelujejo tekoči mizarski klej, ki po kakovosti ne zaostaja za drugimi tovrstnimi

tovarnami v državi. Postranski produkt tovarne je milo s 40-50 % maslobo in kostna moka. Kostna moka je dobro gnojilo. Surovin imajo dovolj. Obrat bodo še povečali in izboljšali proizvodnje postopek. — Od ostalih okrajnih podjetij omenimo še žago, mizarstvo, cementino, umetno pletilstvo in pečarno. Tudi ta podjetja se razvijajo, vendar pa nekaterim primanjkuje strojev.

Naše ceste

Tekmovanje v popravljanju cest, ki ga je napovedal OLO Ajdovščina spomladi, se je razvilo v republiško tekmovalno te rotilo tudi v našem okraju lepe uspehe. Pripravilo, razvilo in posulo se je nad 2000 kubikov gramoza ter popravilo 10 kilometrov vaških cest, kjer je bilo opravljeno 5350 delovnih in 1066 voznih ur. V tem tekmovalstvu so se izkazali zlasti KLO Zagorje, Hrastnik, Kotredž in Minše. S tem so bile ceste za silo zakrpane.

Velika obremenitev cest v industrijskih centrih, ki jo povzroča predvsem promet s težkimi tovornimi avtomobili, nam kaže, da s samim posipanjem ne bo mogoče vzdrževati naših cest, pač pa da se bo treba lotiti rekonstrukcije cest, t. j. tlakovanja in asfal-

tiranja cestišča. V Trbovljah samih so s takim izboljšanjem ceste že začeli. Najprej se bo uredila cesta v samem centru, nato pa to delo nadaljevalo še drugod. Delo je seveda obsežno, ker je treba sporedno z rekonstrukcijo ceste urediti tudi kanalizacijo in vodovodno omrežje, razširiti cestišča pa terja na nekaterih mestih odkop in odvoz precejšnjih zemeljskih mas in odstranitev nekaterih obstojnih objektov ter zidovine opornega zidovja. Kjer teh del ni, bo, bo obnova ceste ob dobri organizaciji del seveda hitreje napredovala. Ta način rekonstrukcije naših cest bo treba prenesti tudi na druge sektorje.

Taka preureditev ceste je seveda večje investicijsko delo, ki terja daljši čas, zato je potrebno da posvetimo vzdrževanju cest s posipanjem tudi v prihodnje potrebno pažnjo. V našem cestnem prometu imamo številne kritične točke, ki jih lahko brez komplikacij odpravimo. Tako kritično mesto v našem cestnem prometu je n. pr. most pri Birtiču v Hrastniku, ki ključje desetletja po rekonstrukciji. Z majhno razširitvijo cestišča bi bilo mogoče odpraviti ta nevarni prometni vozlišče, ki stalno ogroža varnost prometa, ljudski živali in blaga. Podobno kritično mesto je pod železniškim mostom pri postaji Trbovlje. Tudi tukaj bi se z razširjenjem ceste zmanjšala nevarnost prometa, ki je med Trbovljami, Zagorjem in Hrastnikom zelo razvit. Podjetje »Cegrade v Celju, ki vzdržuje te ceste, ima lepo priliko, da pripomore k odstranitvi teh nevarnih prometnih točk. Ljudski odbori so pripravljeno nuditi vso pomoč z materialom in delovno silo.

Ali ste že poravnali naročnino?

K. H. Strobl:

Ob enajstih ponoči

Približno ob enajstih zvečer je končal medicinski svetnik svoj članek za leksikon patološke anatomije. Za rokopiis je mu dilo. Po končanem delu je hotel iti k postelji, a je prej se je spomnil žene, ki se je ravno ta dan počutila slabo ter je zaradi tega odšla prej kot običajno v svojo spalnico.

Luči ni prižgal, ampak je šel po hodniku v temi. Edina svetloba je bil medli trak, ki je padal na hodnik skozi priprta vrata pisarne in mu omogočal, da se je lahko prepletal do ženine sobe.

Gospa Ema je sedela v postelji ter se zagledala v moža kot v prikazen. Hlano, ki je primaknila svoje težišče tik do gospejine postelje, je široko odprla prestrašene oči.

»Ali si ti?« ga je odgovorila žena, vsa trepetajoča od pravkar preživetega strahu. »Seveda sem,« je odgovoril svetnik. »Kdo pa naj bi bil? Ali se je kaj zgodilo? Zakaj se treseš po vsem životu?«

»Ali si ga videla?« je vprašala žena. »Koga?«

»Ta trenutek je spinnl...«

»Prosim te, povej vendar jasno in povej vse po vrsti! V njegovih besedah se je že oglasil zdravnik.«

Ženo je popadla groza, da je zastokala: »Ravno sem pravila Marijo, naj mi pripravi uspalnico!«

»Ravno sem pravila Marijo, naj mi pripravi uspalnico!«

»Ravno sem pravila Marijo, naj mi pripravi uspalnico!«

»Ravno sem pravila Marijo, naj mi pripravi uspalnico!«

stal med vrati in se pripravljati, da stopi v sobo. Imel je na sebi domačo haljo in priključil k meni. Pogled je upiral vame, njegove oči pa so bile kot dve utopljene... Šel je mimo postelje in se usedel tja v naslonjač...«

»V naslonjaču je ponovil svetnik. Z roko ji je segel po njenem zapetju, da bi ji otipal žilo. Rekel je s odločnim glasom: »Dovoli, prosim!«

»O, saj nimam vročine!« je odgovorila žena. Ivan je prišel res, prav zares. Tudi Marija ga je videla. Le vprašaj jo!«

Svetnik je strogo pogledal hano. »Res je, gospod profesor, spotalnik se je celo ob moje noge... Nato sem si vrgla čez glavo rjuho, da ne bi videla ničesar več.«

»Dajle, prosim, samo dajle!« je velel svetnik s trdim glasom.

Žena je nadaljevala: »Vprašala sem Marijo: Ali ga vidiš? Ona pa je zakipečala z zobmi, da je v prvem trenutku sploh nisem razumela. Rekla je samo: Vidim ga! Ivan pa je tih, kakor se je prikladal v sobo, vstal in se vdrugič spotalnik ob Marijine noge. Potem je odšel. Takrat pa si prišel ti.«

»Trenutek potrpljenja!« je dejal svetnik. »Odšel je v sosednjo sobo, priskal svetnik ter preiskal vse prostore. Ko se je vrnil, je rekel:«

»Pregledal sem celo stanovanje in se prepratil, da smo sami doma. Nikjer ni žive duše razen nas treh! Je ponovil mirno, kakor govori zdravnik, če hoče bolnika prepricati o svojih besedah.«

»Saj vem, da smo sami,« je zadržala Ema.

»In čemu potem to vznemirjenje?«

»Ves, zdaj se mi, da se je nekaj zgodilo...« je rekla po kratkem molku. Ivanu se je nekaj pripetilo...«

»Toda prosim te, ne govori vendar o vražah! To je neumestno! Kaj se more pripetiti zdravemu možu, kot je Ivan! Marija! Dajte gospe prške, ti pa leži in zaspi! Ko se boš v spanju spotala, te bodo tudi minili strahovi!«

Svetnik je še enkrat pregledal vse prostore, zaklenil vsa vrata in legel v posteljo. Preden je zaspal, je še razmišljal, kako bi mogočiji dogodek uporabil za članek o histriji.

Naslednje jutro sta sedela svetnik in njegova žena pri zafrkuri. Žena se je naspala in toliko popravila, da je lahko vstala.

Pri vratih je pozvonil pismonoša in prinesel brzojavko.

Ema je zavpila in prebledela. Svetnik jo je pomiril: »Saj ni vendar nič! Najbrž mi brzojavljajo zalogin, naj mi pošljem rokopiis.«

Vendar so se mu roke tresle, ko je odpiral brzojavko. Pokažljaj je, pogledal skozi okno, pošrl tilno, in rekel tiho, stopi v hišo: »Ema!«

»Ivan je sinoči umrl. Zadel ga je kap... posvem neprilakovana smrt!«

Nad krožnikom grozdila, ki je stal na mizi, je zabrenčala osa. Z ulice so se slišali avtomobili. Gospa Ema ni rekla nič, le globoko je vzdihnila. Ko se je pomirila, se je počutila bolj močno. Videla je, da je sinovni prstni ni varal. Prikazen torej ni bila domišljija. Ivan je prišel res po slovo.

»Samo tega ne razumem,« je dejal svetnik po kratkem odhodu, »čemu se je Ivan zgabil ravno pri tebi?« Stvar je čudna. Če je sploh kaj na tem... Po mojem je vse golo naključje. Slabih tvecev si pa vidiš stvari, o katerih se drugim ne sanja. Pa vendar... Ivan je prišel, ravno ko je umrl. In vendar si v zadnjem času nista bila prijatelja. Ni mi jasno, zakaj se je oglasil ravno pri tebi!«

»Saj si tudi sama ne znam razložiti tega čudnega naključja!«

»Prej...« je govoril svetnik dalje. »Ves, zdaj se mi, da se je nekaj zgodilo...« je rekla po kratkem molku. Ivanu se je nekaj pripetilo...«

telesh... Nobena nedelja ni minila, da ne bi se skupaj sprehajala, da ne bi bila na promeni, na koncertu ali v gledališču... Vsa dan je bil pri vas doma. Bila sta več kot...«

»Moj bog, ti imaš tako malo časa same!« je profesorovo razmišljanje pretrgala žena. S trdnim znanom roke je spudila oso, ki je obletavalja sadje. Vstala je, obrnila možu hrbet in odprla omaro, kakor da bi nekaj iskala.

»Pravijo... da, pravijo, je nadaljeval profesor, da se umirajoči v takih primerih oglašajo samo tistemu, na katerega ga večje res krepke vezi... Zato se ne morem načuditi, da se je Ivan oglašal ravno pri tebi. In to celo sedaj, ko sta bila sprta. Saj ga nisi mogla videti! Zaradi družinskih zvez mi je bilo že večkrat neprijetno, da nas je ločilo to sovraštvo med vama, toda kaj sem hotel!«

Ema je bila še vedno s hrptom obrnjena proti svojemu možu, ki je s prsti bobnal po mizi.

»Ponavljam,« je dejal profesor, »da mi je bila stvar neprijetna, da naravnost zoprn. A kaj sem hotel storiti? Saj niti ne vem, kako sta se razšla...«

Ema je čutila, kako se spušta nad njo neka nevidna mreža, kako se luknjice te mreže vedno bolj tesnijo. Morala je nekaj storiti, da se otrese te mreže. Nenadoma se je obrnila. Zagledala se je v moža v oči in videla, da je njegov pogled trd in neusmišljen. Najrajši bi zbežala, a ker tega ni mogla storiti, je položila roko na sladkornico.

»Kaj se je zgodilo?« je rekla. »Kaj? Nič posebnega. Nič čudnega. Ta človek mi je začel prepadati — to je bilo vse!«

»De mortuis nil nisi bene!« ji je segel v besedo.

Skomignila je s rameni. In tedaj je čutila, da se je mreža oprijema še tesneje. Malo je pomohčala, nato pa je rekla:

»Ne bo drugače, kakor da odloputno jutri na pogreb!«

»Ti na pogreb?« se je začudil svetnik. Naenkrat pa se mu je glas raztopil v nežnost. Mehko ji je rekel: »Kdo more v tem položaju zahtevati od tebe kaj takega? Ti

se ne smeš vznemirjati! Sam pojdem na njegov pogreb.«

Njegova energija je bila močnejša od njenega strahu in je zmagala.

Po pogrebu je profesor spremljal pokojnogo odvoz na dom. Pri vratih stanovanja sta se ustavila in ona ga je prosila: »Ker si se tu in ne odloputno noč, ti te prosila, da pregledaš in urediš njegovo papirje.«

»Prav rad!« je dejal svetnik in pristal. »Prosim te samo za neko pojasnilo:«

»Dava je zajokala: »Čemu vprašuješ take reči?«

»Čemu?« je ponovil profesor. — »Rad bi Emi natančno razložil okoliščine ob Ivanovi smrti.«

»Videti je bilo, da se ni še živa roka dotaknila pokojnikove korespondence!«

Ivanovi mizi je stala še vedno Emina silica. Zdravnik je odpiral predal za predalom. »Ali je...?«

»Trenovno je upal, da bo v eni ali dveh minutah našel pisma svoje žene, predlagal je poslušanje papirjev, prijateljska pisma, čezreke, časnikov, računa, cele vrstice rokopiisov, mid njimi pa niti ene vrstice od Eme.«

»Skoraj ni mogel verjeti. Saj je vendar jasno, da sta si dopisovala! No, morda je Ivan njena pisma uničil. Znebrlo ga je, da...?«

»Hlano je odpiral predale in predale, da kler mu ni prišel v roke denaric.«

»Ah!« je vzdihnil in obraz se mu je razlil od veselja.

Tenki kirurški prsti so prelistavali stranice. Na koncu knjige je bilvno. Pogledal je nekako iztrgal nekaj listov. Pogledal je pismnik. Tam je bil slab otisak puptega črnila. Nastavil je svoje žepno ogledalo in bral:

»...čprav si me izverga iz svojega življenja zaradi njega, ki si...«

»...čprav si me izverga iz svojega življenja zaradi njega, ki si...«

Najmlajši iz Dečjih jasi

letujejo na Gorenjskem

V mali, prijazni gorenjski vasi ob bisti Sori so naši najmlajši »izletniki« nastili svoj dom.

Kdo so ti mladi izletniki? To so vavanci prvih dečjih jasi v Sloveniji, ki so odšli na enomesečno letovanje. Ti malčki od enega do treh let starosti, ki so se naselili v gorenjski vasi — Gorenja vas po imenu — so doma iz Trbovelj. Uprava rudnika, lastnica teh jasi, je prekrbela letos tem malčkom lep oddih, ki ga otroci iz revirjev pač potrebuje.

Namenila sem se, da jih obiščem, saj takšnega se nisem imela prilike videti. Kako naj bi pač izgledala počitniška kolonija otroških jasi? Vse druge kolonije sem že videla. In res smo nekega dne zdržali po gladki cesti iz Ljubljane proti

ne vem več, kako ji je ime — jim prav pridno polni želodčke. No, saj se jim pa to tudi ne skriva. Saj jih mamice še poznale ne bodo. Malo zagoreli, okroglih lic, zdravi, veseli, razposajeni — pa saj to niso več oni otroci, kakršne smo pustile pri odhodu? Da, prav oni so!

Da pa je vse tako dobro urejeno, za to skrbi celotno osebje jasi, otroške negovalke, pomožne osebe ter tovarišica upravnica.

Naj povem še to. Veste, kakšne so njihove spalnice? Najmlajši imajo posebno sobo s posteljicami. Večja skupina pa leži na ležalnikih, kot nalašč za kolonije primerno.

Prav gotovo bi lahko še mnogo napisala o življenju teh mladih letoviščar-

Gorenjski. Že v Škofji Loki smo se odcepili na vaško cesto. Po kratki vožnji me spomni šofer: »Tu smo, na cilj!« Malo začudeno pogledam, ker smo se pač ustavili pred navadno, malo večjo kmečko hišo. Navajena sem bila, da so počitniški domovi ali v solah ali v kakršnih koli velikih stavbah. Toda temu začudenju je sledilo presenečenje ob vstopu v to prijetno gorenjsko hišo.

Otroški glasovi so mi že naznanili, da je tu res počitniška kolonija. Vendar se ta le razlikuje od ostalih. Vzoren red in čistoča so odraz te posebne ustanove. Tega dne sem naše malčke našla pri igri v igralnici. »Vreme ni bilo ravno preveč tople, pa smo ostali doma,« mi je rekla otroška negovalka. Ni jim manjkalo igrac, ki so jih prinesli s seboj.

»Kje ste pa ob lepem vremenu, tu zunaj na travi?« upraskam, misleč, da pač smo sposobni za večje sprehode. »Oh, kaj se — ves dan so na sprehodu, do polne in popoldne. Malice pa vramemo seboj,« dobim v odgovor.

In res, vsa okolica je njihova. Toliko novih stvari: travniki, gozdovi, polja in bistra Sora (saj se tudi kopajo) so njih oja domovina. Tudi konje, kravice, pičke, zajčke, račke in ne vem, kaj vse so videli. Vse to je zanje novo. Vse te naravne lepote in nove stvari, pa še čisti gorenjski zrak, ki seveda skrbi za dober del malih želodčkov. Skrbna kuharica —

BOB OB STENO

V zadnji številki našega lista smo pričeli pod zgornjim naslovom članek našega dopisnika, v katerem se je pritoževal, da fotoklub v Trboveljah kljub številnim prošnjam še vedno ni dobil ustreznih prostora, ki jih nujno potrebuje. Na ta članek nam je poslala stanovniška komisija pri MLO Trbovlje dopis naslednje vsebine:

»Mestni ljudski odbor Trbovlje, stanovniška komisija, šteje za potrebno, da bleda članka, ki je izšel v »Zasavskem vestniku« dne 16. t. m. pod naslovom »Bob ob Steno«, vpraša, kdaj je bil poslan spisak prošnih sob na stanovniški urad pri MLO Trbovlje. Obenem ga tudi naprosimo, da pove svoje ime, da ga lahko kooptiramo v stanovniški svet pri MLO Trbovlje, saj bo verjetno potem stanovniška kriza v Trboveljah v najkrajšem času rešena in bo tudi fotoklub dobil zaželene lokale.«

Prosto po Scottu:

ČRNI BRATJE

Kriminalni roman

Stene je zmalaj z glavo. »Tudi to vam nisem izdal.« Za trenutek je pomislil. Vendar pa mislim, gospodična Staplesova, da lahko klub Moravčev prepovedi izveste resnice. Dovolite, da vam stavim predlog. Sam vam ne smem nič povedati, a poznam nekoga, ki bi vam po okolnostih povedal kaj več o njem.

Dorotheja Staplesova je razburjena vstala. »Prosim vas, če bi mi mogli dati naslov te osebe.«

Stene je vzel kosček papirja in napisal nanj naslov.

»Posljam vas zdaj v newyorški oddelk tajne službe Zedinjenih držav, je pojasnil. »Vprašajte tam po inšpektorju Malcomu Steeleu, ki vodi ta oddelk. Vžrejam pa na tem, da o tej zadevi govorite le z Malcomom Steeleom in z nikom drugim.«

»Inšpektor Malcome Steele,« je ponovila in si napisala ime.

»Da, zelo dobro sem znan z njim. Predvčerajšnjim je bil celo pri meni, da bi kaj zvedel o Moravcu. Kakor kaže, se tajna služba prav tako zanima zanj kot polica.«

Dorotheja Staplesova je bila presenečena. »Ni bi si mislila, da se tajna služba ukvarja tudi s takimi rečmi.«

»Navadno gotovo ne. Toda v ta primer je zapleten še nekdo drugi, kar napravi zadevo za vlado. Vsaj tako mi je rekel Malcome Steele. Vlada Zedinjenih držav se torej iz nekega vzroka zanima zanj. Malcome Steele vam bo najbrž kaj več povedal o Moravcu. Dal vam bom priporočilno pismo za Malcomea Steelea. Prosim vas pa, uvažujte moje želje in v govoritvi o Moravcu, da bi vas iz tujih stvari izločili. To bi mi moglo napraviti resne nevarnosti. Kaj me, gospodična Staplesova, da ne boste Moravca in mene spravljali v še večjo nevarnost.«

»Mislim, da taka obljuba ni potrebna,«

zgodil Stene: je naglasila. »Zelo sem vam

hvaležna. Ali mi daste pismo? Najlepša

hvala.«

Ko je šla, je sedel Stene nekaj časa za

mislijo za mizo. Naposled je vstal in po-

iskal knjigo naslovov. V njej je našel za-

pisano: »Henrik Staples, bankir, tvrda Sta-

ples in Hannister.«

Njegovo zaupanje je naraslo. Stara-

trdna in ugledna tvrdka, Staples je mož, ki

ima velikansko premoženje. Njegova hči pa

se zanima za preganjanega kaznjence.«

V tretjem nadstropju hiše, zgrajene v

obliki nekakega stolpa, so bili precej skriti

prostorji newyorškega oddelka tajne službe

Zedinjenih držav. Za tujca je bilo skoro ne-

možne naiti na steni v veži med številnimi

mednarodnimi ploščicami tisto, ki je bil na

njej naslov tega zavoda. Tulec tudi ne bi

šel za verjetno, da so prostori tako važne

ustanove sredi med pisarnami raznih trgov-

skih podjetij.

Toda v trenutku, ko stopi v prostore

tajne službe, se ti zazdi, da se je svet spre-

menil. Iz glasnega kričavega trgovskega

sveta pride nenadno v okolje, kjer je vse

mirno in zbrano.

Neko dopolnilno je stala Dorotheja Stap-

lesova pred neveljavnimi tablicami z napisi

trjav v veži stolpce blise in prebrala na-

salove. Naposled je našla, kar je iskala. Bra-

la je:

»Tajna služba Zedinjenih držav. Glavna

pisarna newyorškega oddelka v sobi 382. Po-

jasnila v sobi 384. Inšpektorji v sobi 386.

Malcome Steele v sobi 388.«

Ko je po dojem tavaru po stopnicah

in hodnikih naposled prispela pred lakano

sobo, je videla na vratih napis: »Vhod skozi

sobo 386.«

Pisarna inšpektorjev je bila velika in

mirna za pisalnimi mizami, ki so stale da-

leč narazen, so sedeli trile možje. Nihče

med njimi še ni bil posebno star. Steno-

graf ni bilo videti nikjer, a tudi ropotanja

sluga.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod je takoj zaprl mapo a

akti in stopil za mladim pisarniškim slugo.

Petnajet minut je minilo. Dorotheja Sta-

plesova je postajala vedno bolj nemirna.

Zdaj ni vedela, kaj naj reče inšpektorju

Malcomu Steeleu.

Naposled se je spet pojavil pisarniški

sluga.

»Nekdo gospod

Fizkultura in sport

UDAREC PADA ZA UDARCEM

Metalac (Zagreb) : Rudar 3 : 0 (1 : 0)

Po smoli, ki jo je imel Rudar v Osi-
jeku, so njegovi navijači vendarle tiho
upali na zmago proti Metalacu iz Zagre-
ba preteklo nedeljo, toda ušeli so se: za
Rudarja je sledil nov udarec — rezul-
tata igre 3:0 za Metalaca.

Moštvu sta nastopili v sledeči postavi:
Metalac: Šimunič, Šmidlehner, Majer-
rič, Petrovič, Duh, Bosanac, Knez, Zobič,
Čordaš, Gruškovnjak, Medle.

Rudar: Ahlin, Sorel, Laznik, Blatnik,
Hudarin, Cestnik, Kos, Florjanc, Konec-
lija, Klantičar, Oprešnik.

Točno ob 17. uri je dal glavni sodnik
Kos iz Ljubljane znak za začetek borbe,
ki naj bi prinesla Rudarju zmago iz po-
trebne mu dragocene točke, Zoga je bila

na sredini. Takoj jo ima Oprešnik. Že je z
njo pred golom, toda Zoga gre mimo
vratarja v out. Bila je stoodstotna, a ne-
izkoriščena prilika. Še dve taki priliki
so imeli igralci Rudarja v prvih petih
minutah, a spet so streljali mimo vrat.
Gledalci so se jezili in kleli, a nič ni
pomagalo: Zoga ni hotela v mrežo.

Moštvo Rudarja je prevladovalo na
igrišču skoraj ves prvi polčas. V 30. mi-
nuti je streljal Medle. Zoga je prestregel
Hudarin v dobri volji, da odvrne nevar-
nost pred golom, a brez uspeha: sledil
je rezultat 1:0 za Metalca. Akoravno je
bil Rudar po tem začetku razbit, je imel
še možnost za doseg gola, toda Zoga je
šla spet mimo, ali pa jo je prestregel
odlični vratar gostov Šimunič.

Po oddihu so v drugem polčasu neka-
teri še na tihem računali na zmago, toda
v sedmi minuti drugega polčasa je Čor-
daš dosegel lep gol v desni kot pod pre-
čko, ki je bil hkrati najlepši gol dneva. Če
smo odkritostni, je temu začetku botro-
val Florjanc, ki naj v prihodnje opusti
nepotrebno preigravanje v prostoru Ru-
darja. V 33. minuti drugega polčasa so
gostje postavili končni rezultat.

Gostje iz Zagreba so bili tehnično
boljše moštvo, vendar bi igralci Rudarja
z malo več sreče in bolj preciznim stre-
ljanjem dosegli lepo zmago. Menda je
Rudarju pač »namenjeno«, da se vrne
v Slovensko ligo. Za igralce Rudarja ne
moremo reči, da niso igrali lepo in po-
žrtvovalno, saj so se trudili do zadnje
minute, da dosežejo vsaj častni gol, toda
kar smo rekli za Florjanc, velja tudi za
druge igralce v napadu in v krilni vrsti.
Startati je treba na prvo žogo in ne ča-
kati, da te nasprotnik prehitijo. Opusti naj
se nepotrebno preigravanje, ki samo ško-
duje ne pa koristi.

Kratke športne vesti

V Hrastniku je bil preteklo nedeljo
priateljski boksarski dvoboj med doma-
čim Edinstvom in Poletom II iz Maribor-
a. Dvoboj se je končal z rezultatom
14:6 v korist Edinstva.

Trboveljski Rudar je odigral v zad-
njih dneh več prijateljskih nogometnih
tekem in sicer je imelo ligino moštvo
Rudarja v četrtak, 16. avgusta, prijateljsko
močno tekmo proti Kladivarju v Cel-
ju ter je igro izgubilo z rezultatom 3:2.
Tudi moštvo Rudarja je v nočni tek-
mi proti moštvo Kladivarja izgubilo igro
z izidom 3:2.

V nedeljo, 19. avgusta, so igrali mla-
dinci Rudarja v Celju ter zmagali proti
mladincem Kladivarja z rezultatom 2:1.
Moštvo Rudarja je v nedeljo, dne
19. avgusta odigralo prijateljsko nogo-
metno tekmo proti enajstorič Litostroja
in zmagalo s 4:1.

Ravnateljstvo Delavskega
tehnika v Trbovljah objavlja:

Izpitni v jesenskem roku se bodo vršili:
1. Maturitetni izpit (tov. Ogrnjelav Mr-
va) od 1. do 3. septembra t. l.
2. Popravni maturitetni izpit: a) pismeno
(tov. Slavko Hudarin, Kamilo Podlogar, Er-
nest Piki) 4. septembra t. l.; b) ustno (za
vse kandidante) 5. septembra t. l.
3. Razredni izpit (tov. Vili Kalšek):
a) pismeno 6. septembra t. l.; b) ustno 7. in
8. septembra t. l.
4. Popravni izpit (za vse kandidate II.
razreda vseh oddelkov): 8. septembra t. l.
Začetek izpitov dnevno ob 7. uri.
Istovrstno se pozivajo vsi dijaki tehni-
kuma, rojeni leta 1931 in prej. da dostavijo
prošnje za odgoditev kadrskega roka oseb-
no najpozneje do 31. avgusta t. l. v pisarni
ravnateljstva tehnikuma. Ravnateljstvo

OBJAVA

Razveljavljam izruhljeno sindikalno-iz-
kaznico št. 17747 na ime Stefanija Hauck.
Trbovlje.

IZJAVA

Zahvaljujem se tovariščici Danici Slapšak,
da je odstopila od tožbe, ker sem jo dvakrat
udaril. — Anton Bela, Trbovlje, Loke 187.

Ali si še kupil srečko za veliko

TOMBOLO

Zveze borcev mesta Trbovlje!

70 tombol, 8000 ostalih dobikov v

vrednosti nad 3 milijone dinarjev.

Čisti dobitek je namenjen za postavi-

tev spomenika padlim borcem.

Cena srečke 40 dinarjev.

Mestno
gostinstvo
Trbovlje

vas vabi, da posetite njihove
poslovalnice, kjer boste do-
bro in solidno postreženi

GOSTILNE: Ocepek za Savo
Sušnik — Bevško
Dreo (poleg pijač dobite
tudi topla in mrzla jedila)
Počivavšek (Pri grozdu)
(vsak dan topla in mrzla jedila
za vse goste)
Volker (topla in mrzla jedila)
Tratnik — Trbovlje II
Delavski dom — Terezija

BIFÉ: »Rio«

Obiščite nas in dobro boste postreženi!

Cestnik se je kot stranski krilec
dobro izkazal

Med igralci Rudarja so se zalagali
vsi, dober pa je bil Klantičar in mladi
Cestnik, ki je pokazal, da mu mesto
stranskega krilca bolj ugaja kot v na-
padu.

V nedeljo bo moštvo Rudarja nasto-
pilo proti Odredu v Ljubljani, kjer bo
težka borba. Upajmo, da bo Rudar do-
segel častni rezultat, če ne bo kakšnega
presenečenja, kar pa ni izključeno.

Še nekaj besed za navijače, ki se
bodo udeležili tekme v Ljubljani. Razni
medikcijski ter blatenje sodnika in igralcev
z nespodobnimi izrazi niso v čast nobe-
nemu kraju, še manj pa Trbovljam, ki
se ponašajo kot center borbe in napred-
ka. Medikcijski, ki so padali v nedeljo
v Trbovljah, niso na mestu in naj v pri-
hodnje odpadejo. V nasprotnem primeru
bomo prizadeti navedli v našem listu
poinemsko.

In še nekaj. Med tekmo preteklo ne-
deljo je nekaj gledalec dejal, da niso
igralci krivi, če slabo igrajo, pač da je
kriv odbor in trener. Temu tovarišu pri-
poročamo, da pride v upravo kluba Ru-
darja, kjer so vsak torek seje. Radevolje
bo sprejel vsak, ki bo hotel pomagati.
Če bi vsi Trboveljčani pomagali pri de-
lu, bi ne bilo tega in onega vprašanja in
Rudar bi lahko dosegel mesto najboljših
klubov v državi. Pogoji za to so dani,
toda ne znamo jih izkoristiti. Mnenja
smo, da tekmovalne Rudarja v drugi
zvezni ligi ni samo zadeva klubovega od-
bora, marveč vseh pristojnih činiteljev
v okraju. Kljub udarcem, ki jih je dobil
Rudar v zadnjem času, mu želimo v ne-
deljo v Ljubljani vsi, da bi dosegel tam-
kaj, če že ne zmago, vsaj neodločen re-
zultat.

Sportni stadion v Zagorju

Sportni stadion v Zagorju so začeli
graditi pred štirimi leti. Toda zaradi ne-
delavnosti iniciativnega odbora delo ni
napredovalo. Zato je nogometna sekcija
SSD »Proletarec« morala trenirati na
igrišču »Svobode« v Kisovcu. Nogomet
je v zadnjih dveh letih nazadoval. Pred
trema meseci je bil postavljen nov inici-
tativni odbor, ki se je resno lotil dela, da
dovrši nogometno igrišče. Člani športnega
društva, zlasti nogometaši, so v tem času
pridno pomagali s prostovoljnimi delom
in napravili na igrišču okrog 5800 prosto-
voljnih ur. Člani množičnih organizacij
so pri tem delu le malo pomagali. Tako
n. pr. teren OF Selo, ki je bil zadolžen
za prostovoljno delo na stadionu, ni na-
pravil niti ene prostovoljne ure. Drugi
terenski odbori OF so medtem pomagali
graditi vodovod. — Pri izgradnji nogo-
metnega igrišča so pomagali mestni ko-
mité KPS in uprava rudnika Zagorje. V
nacrtni je še gradnja igrišča za odbojko
in tenis ter ureditev kopalnega bazena.

Pred štirinajstimi dnevi smo pisali, da so
v Trbovljah med posameznimi trgovinami
velike razlike v cenah nogavic. Na to našo
notico nam sporoča sedaj prodajalna pri
Pašu, da so cene nogavic v trgovinah res
različne, da pa imajo te difference v ceni
svoj vzrok v kvaliteti blaga.

V Dolu pri Hrastniku objavljajo gostice
svoj dom in nameravajo vidiati v njem tudi
spominsko ploščo v narodnoosvobodilni borbi
padlim tovarišom. Pa sta dva člana tega
društva pred nedavnim prosila uslužbenca
pri Navodu, naj bi avto tega podjetja, ki
je bil na Dolu po opravkih, prepeljal spo-
minsko ploščo na določeno mesto. »Liter vina
vaju to stane!« reče prvi. Drugi pa je ob-
ljubil, da bo že naredil koferu, in da je
stvar v redu. Oba gostica sta ploščo pri-
pravila, toda avto Navoda je zdrvel mimo
in gostice so morale iskati za prevoz plošče
posebnega vozila. — Ta primer nam kaže,
da imamo na eni strani ljudi, ki žrtvujejo
v prostovoljnem delu ure in ure v splošno
korist, na drugi strani pa spet ljudi, ki ne
morejo napraviti majhne usluge za skupnost.
Na Dolu imajo krajevno brivnico, ki
pa zaposluje samo še eno, ne povsem izuče-
no vajenka, tako da morajo vsi oni, ki pri-
dejo v lokal zaradi striženja, čakati do
sobote, ko pride v poslovalnico na delo
druga, izučena moč. Toda ob sobotah in ne-
deljah se po sklepu KLO za striženje las
računa dvojna tarifa. Prizadeti pravijo, da

Razpis Jesenskega licenciranja
plemenjakov

Na osnovi uredb vlade LRS o odbiri
plemenske živine (Ur. list LRS št. 32-18/47)
ter okrožnice Glavne uprave za kmetijstvo
LRS št. V 601/233 z dne 10. VII. 1951.

razpisujemo

redno licenciranje plemenskih bikov in mer-
jascev za leto 1951. Priznanje se bo vr-
šilo po naslednjem razporedu:

Dne 3. septembra ob 8. uri zjutraj v So-
poti (Celestina) za KLO Dole pri Litiji in
Podkum.

Istega dne ob 10. uri dopoldne v KLO
Jaznjenica.

Istega dne ob 15. uri v Loku pri Zidanem
mostu (pri Ježu) za KLO Loka, Breg in
Razbor.

Dne 4. septembra ob 8. uri zjutraj na
KDZ Trojane za KLO Trojane in del Čem-
senika.

Istega dne ob 10. uri dopoldne pri mle-
karni v Izlakeh za KLO Izlake, Milna in
del Čemsenika.

Istega dne ob 14. uri pri Ašiču za KLO
Loke-Kisovec in Senožeti.

Istega dne ob 16. uri pri tehnični (Ko-
privec) Zagorje za KLO Zagorje, Kotrdel
del Čemsenika in del KLO Podkum (šklend-
rovec).

Dne 5. septembra ob 8. uri zjutraj na
Dolu pri Hrastniku (sejmlače) za KLO Dol
pri Hrastniku in Hrastnik.

Istega dne ob 11. uri dopoldne na Mar-
nem pri Napretu za KLO Marno in Turje.

Istega dne ob 14. uri za Savo pri Gre-
benču za KLO Dobovec.

Istega dne ob 16. uri pri Janku Pustu
v Trbovljah za MLO Trbovlje, KLO Gaber-
sko in Čede.

Na priznavanje morajo biti priprani vsi
biki in biket ter merjasi od 6 mesecev sta-
rosti dalje. Vsi lastniki ali pa oskrbovalci
plemenjakov morajo prineseti s seboj vse do-
kumente, ki jih imajo za dotično žival
(skolni zapisnik, pripustnica, roj. izvešček).
Pripustinjam, da velja to za vse sektorje
lastništva: državni, zadržni in privatni.

Rejce opominjamo, da se strogo drže
določene ure, ker bo komisija pravdoano
na mestu ter se na posameznike ne bo ča-
kalo, pač pa se bodo v negativnem primeru
smatrali kot zamudniki. Vsak izostanek od
priznavanja brez tehničnega vzroka se šteje
kot nepravilno ter se bo rejec kaznoval z
denarno kaznijo do 8000 din po št. 8. uredbi
o odbiri plemenske živine (Ur. list LRS
št. 32/86 z dne 2. VIII. 1947). Posebej se opo-
zarjajo rejci, ki jih ni bilo na splošnoan-
skem priznavanju.

Plemenjaki morajo biti ta dan posebno
čisti. Važno je tudi, da se jim posekajo
parklji, v kolikor je to potrebno.

Poverništvo za kmetijstvo

Ameriški film »Oklahoma Kid«

Oklahoma je še deviška dežela, toda čas
naseljevanja je prišel. Indijanski plemo
Čerokijev je dolgo živel na najlepši orni
zemlji na površini 6 milijonov orlov. Z
vseh strani so pridili ljudje, dobri in slabi,
da bi zasedli zemljo. Kmalu bo sredi te
zgodovine pokrajine zraslo novo mesto —
Tulsa.

Denar, ki je namenjen Indijancem kot
odkupnina za zemljo, oropajo Mc Cord in
njegov banditi, toda Oklahoma Kid je
spretnosti in pogumnejši ter jim vzame de-
nar. Zemlja je zasedena, zraslo je novo me-
sto. Z novim mestom se pojavijo zločini.

Izvoljeni župan Kincald ima lahkega
dela. Podatno mu nasprotuje Mc Cord, ki
si je že uredil veliko zemljo. Če pri za-
sedanju zemlje je ogoljufal državo in na-
seljenost ter si nepošteno pridobil veliko
parcelo. Oklahoma Kid pride v Mc Cordovo
bezno in pije za denar, ki ga je ugrabil
Mc Cordu in njegovi topli. Po pretepu se
Kid umakne v zivlino. Ko izve, da je žu-
pan Kincald oboje umor, ki ga ni za-
grešil, gre v Tulsa in skuša rešiti svojega
očeta. Umor je zakrivil Mc Cord po svojih
pomagačih, a ga naprtil Kincald, da bi se
za znebil.

Mc Cord podkupl sodnika, ki sodi pri-
stransko. Kid vdr v ječo k očetu in mu
ponudi svobodo. Oče pa noče iz ječe na ta
način, ker je posteljen in prepričan, da bo
dokazal svojo nevinost. Mc Cord pove
svojim prijateljem gostom v beznici, da je
Oklahoma Kid skušal rešiti starega Kin-
cald. Pove tudi, da je Kid sin župana
Kincalda. Tako se bolj očni starega in na-
hujška ljudi, da vderajo v ječo in ga obe-
sijo.

Kid se neusmiljeno maščuje. Mc Cor-
dovo pomagače, ki so obesili starega župa-
na, doleti onega za drugim smrt. Na koncu
poide še Mc Corda v beznici in obračuna
z njim.

Oklahoma Kid in hči sodnika Hardwicka

Jane, ki je Kidu pomagala in ga razumela,
se po dolgem času najde. Oba sta ponosna
in nobeden se noče izpovedati, vendar ju
bezen zmaga in Kid ostane pri Jane. Sodnik
Hardwick ju poroči kar na mestu pred hišo.
V filmu igra dva karakterni igralca Ja-
mes Cagney in Humphrey Bogart, ki igra
tudi v odličnem filmu »Zaklad Sierra Ma-
dres. Zgodba prikazuje resnične dogodke iz
surove dobe ameriškega pionirstva in se
razlikuje od starih cowboyskih filmov po
tem, da sloni na zgodovinskih podatkih in
nam skuša čimbolje prikazati ljudi in raz-
mere iz tistih časov.

Film bo predvajal v teh dneh kino

Trbovlje.

Kino Trbovlje

bo predvajal ameriški kowboyski

film

»OKLOHOMA KID«

Predstave od četrta do ponedeljka.

Prihodnji teden je na sporedu ame-
riški zabavni film

»ZABAVNA ZGODBA«

Predstave v torek in sredo.

Opozorilo

vsem kinoobiskovalcem!

Ker smo v zadnjem času ovirani pri
predvajanju filmov zaradi drugih
prireditev v dvorani Delavskega
društva, prosimo, da pazite na vrstni red
predstav, ki je razviden iz lepakov
v naših reklamnih omarih.

»ZASAVSKEGA VESTNIKA«

Revirske anekdote

Telefon

Bilo je v Trbovljah okrog leta 1880.
Iznajli so v tistih časih telefon in tudi
na rudniku so ga že uporabljali. Tako je
imela rudniška direkcija telefonsko zve-
zo tudi s svojo nakladalno rampo za
premog ob južni železnici.

Za železniško postajo je bila restav-
racijska baraka, še danes je tamkaj gostil-
na. Kot ekspeditor premoga je bil takrat
na rudniku uradnik Z. Bil je sicer re-
zervni oficir, drugače pa ne posebno bi-
stre glave.

Nekega dne telefonira okrog desetih
rudniški blaginjak na nakladalno ram-
po. Zelel je govoriti z ekspeditorjem,
oglasil pa se mu je pri telefonu neki
kancist. Ko ga je blaginjak vprašal, kje
je ekspeditor, mu je kancist odgovoril,
da ga trenutno ni v pisarni, ker je šel v
restavracijsko barako na malico. Privr-
šil si je porjelo golaža.

Kmalu se vrne ekspeditor nazaj v pi-
sarno in telefon že zopet zvoní. Kancist
ga je zopet rudniški blaginjak.

»No, ti si pa bil danes spet v baraki.
Kako ti je bil golaž všeč? Ali je bil do-
ber?« To je bilo prvo, kar ga je bla-
ginjak vprašal.

»Hudiča, odkod pa veš, da sem jedel
golaž?« ga ves začuden vprašal eksp-
ditor.

»Kaj ne bi vedel,« mu odgovori bla-
ginjak, »saj te vendar voham!«
»To je pa res interesantno,« pristavi
ekspeditor, »do danes nisem še vedel, da
je po telefonu mogoče tudi vohati, kaj
je kdo jedel!«

PREKLIC

Lofze Baloh, stanujoč v Milnaš št. 26,
in Albin Prankar, stanujoč v Zabavi št. 4,
KLO Milnaš-Kolovrat, okraja Trbovlje, pre-
ključevata željevo bese, ki sva jih izrekli
proti tovarišcem Hradi Pokorn, Anici Ore-
nar, Fani Grošelj, Anici Baloh, Minki Ore-
nar, Pavli Gril, Kokole Frauški in Roza-
lji Lipovšek, ki so neresnično in se zaliva-
ljujeva, da so odstopile od tožbe.

V soboto 25. avgusta 1951

se ponovi

»ZADREGA NAD ZADREGO«

ob pol 8. uri zvečer

v Delavskem domu